

[Hans Nielsen.]

behandlet uhyre kulant af Finansministeren.

Men til Trods for dette har det ærede Medlem sikkert lige fra Begyndelsen haft en bestemt Plan og et bestemt Maal. Selv om han til at begynde med var meget interesseret og ønskede Oplysninger om alt muligt, gerne vilde vide, om Ministeren kunde gaa ind for det ene og for det andet, og søgte at give det Indtryk af, at nu var Venstre igen med i Arbejdet her paa Rigsdagen, saa resulterede det dog alt sammen til syvende og sidst i, at det ærede Medlem trak sig tilbage, da der forlangtes en Afgørelse. Det er det, jeg kalder en ganske ansvarsløs Sabotage. Og lad gaa, naar det drejer sig om Forslag, som det er uden større Betydning, om de vedtages en Maaned før eller senere, men dette Lovforslag her — det vidste det ærede Medlem godt — skulde være færdigbehandlet, før Finanslovforslaget kom til tredje Behandling her i Folketinget, hvis man vilde have et klart Overblik over, hvorledes Statens Finanser staaar. Det er dette, jeg har kritiseret i Venstres Optræden; det er samme Optræden, Venstre udviste under Behandlingen af Valutaloven, og jeg synes oprigtig talt, at Venstres Optræden ogsaa med Hensyn til andre Lovforslag har samme Karakter. Naar man ser paa det økonomiske Liv her i Danmark, ser paa, hvorledes alting udvikler sig, ser paa vore nationale Vanskeligheder og paa alt, hvad der taarner sig op i dette lille Land ud i Fremtiden, er det uforsvarligt, at det næststørste Parti her i Rigsdagen, det Parti, som repræsenterer den store oplyste Bondestand først og fremmest, driver en Politik som den, det ærede Medlem har været Ordfører og Forkæmper for ved denne Lejlighed, som han var det her for nogle Maaneder siden, da vi behandlede Valutaloven; hvis det skal fortsættes paa den Maade, maa jeg nok spørge det ærede Medlem, hvorledes han tror, de politiske og parlamentariske Forhold vil udvikle sig her i Landet.

Det ærede Medlem paastod, at Finansministerens Forslag om en Nedsættelse af de indirekte Afgifter med 16 Mill. Kr. kun var en tarvelig Parade, som der ikke var nogen Alvor i. Jeg forstaaer ikke, hvor det ærede Medlem kan sige saadan noget. Hvis Ministeren var mødt i Udvalget og havde fremsat nogle taagede Talemaader om disse Ting, kunde det ærede Medlem maaske med en vis Ret staa frem, men naar Ministeren lægger sine Ændringsforslag paa Udvalgets

Bord og siger: Her er Forslag om at nedsætte Afgiften paa Sukker med saa meget og Afgiften paa Kaffe med saa meget og paa Kaffesurrogater med saa meget, i alt 16 Mill. Kr., saa har det ærede Medlem det i sin Magt at lægge Haanden paa det og sige: Venstre accepterer disse Nedsættelser af de indirekte Skatter, vi behøver ikke at tale længe om det, Bondestanden her i Landet følger med, hvor der er Tale om, at nedsætte de indirekte Afgifter, men det ærede Medlem skød dem fra sig, som om der var Ild i dem og han vilde brænde sine Fingre ved at røre ved dem. Det er Sandheden om dette Spørgsmaal. Og det ærede Medlem kan virkelig ikke gaa ud i Landet og sige, at det var en Parade. Det kan aldrig nogen Sinde være en Parade, at en Minister møder i et Udvalg og forelægger fuldt udarbejdede Forslag, saaledes som Finansministeren har gjort i dette Tilfælde. Nej, Sandheden er den, at Venstre ikke vil gaa med til disse Forslag. Det ærede Medlem dækker sig ved en Udtalelse om, at han ikke vil ofre de indirekte Skatter paa Kaffe og Sukker; Kaffe og Sukker er den store, almindelige Befolknings Nydelsesmidler og Forbrugsvarer; det er ikke noget Objekt, der er de indirekte Skatter værd for det ærede Medlem. Nej, det ærede Medlem har ganske andre høje Ting i sin Pose i saa Henseende, det ærede Medlem har de faste Ejendomsskatters Nedsættelse, disse Ejendomsskatter, der som allerede paavist af Finansministeren er dalet ganske betydelig, disse Ejendomsskatter har det ærede Medlems Kærlighed. Det ærede Medlem siger, at naar vi vil gaa med til Nedsættelse af disse Ejendomsskatter, kan der blive Tale om at forhøje de direkte Skatter; det er det, de skal bruges til. Jeg skal ikke optage en Diskussion med det ærede Medlem ved denne Lejlighed om, hvilke Personer her i Landet der vil profitere stærkt ved Lettelse af Ejendomsskatterne. Jeg er i alle Tilfælde paa det rene med, at den store Fordel tilfalder ikke de jævnt velstillede, men derimod dem, der er velstillede, og det er altsaa dem, det ærede Medlem holder de direkte Skatter i Reserve til.

Det ærede Medlem forsikrede, at der ikke vilde blive nogen stor Utilfredshed med Forhøjelsen af Spiritusbeskatningen med 4 pCt. eller Genindførelsen af Restaurationsskatten, thi det ærede Medlem erklærer jo rent ud, at det var i Virkeligheden en Foranstaltning, der skulde træde i Stedet for og erstatte Restaurationsskatten. Ved Restaurationsskattens Bort-